

ברית מילה

מעלת הברית

הרב שמעון דהאן שליט"א אומר שהמילה נעשית ביום השמיני משום שהוא יום גבוה יותר במעלתו מיום השביעי. השמונה מייצג את העולם שמעל לגדר הטבע.

בברית מילה מסירים את הערלה של התינוק. אותיות ערלה הן: "רע-לה". כלומר במילה ערלה, יש רע. הערלה היא כעין פקק בגוף התינוק ומונע ממנו להתחבר לקדושה.

עד שמסירים את הערלה, יש לילד שד, אבל לאחר הסרת הערלה, מצטרפת האות י' ואז הילד מקבל את המילה: "שד"י". זוהי המצווה הראשונה שהילד זוכה לה מיד לאחר הברית מילה. והוא מצטרף לעם ישראל.

לא זכה אברהם אבינו ללדת את יצחק אבינו אלא רק לאחר שעשה לעצמו ברית מילה. גם אדם הראשון עשה ברית מילה, וכן נח, אבל הם לא נצטוו על המילה. אבל ה' ציווה את אברהם אבינו למול את עצמו. והיות שישמעאל נולד טרם הברית מילה, הוא נולד כולו רע ומצד הרע והטומאה.

לאחר הברית מילה זוכה התינוק לקבל נשמה. אלא שהנשמה שהתינוק מקבל אינה מגיעה אליו ישירות, משום שהיא חזקה מאוד ויש בה אור עצום מדי, לשם כך יש את הסנדק שהוא מקבל את הילד על ברכיו. והנשמה עוברת אל הילד דרך הסנדק תחילה, ואז הוא יכול לקבל את האור הזה של הנשמה הנכנסת בו. משה רבנו ילד שני בנים, את אליעזר ואת גרשום. לאחד הוא עשה ברית מילה, ולשני הוא לא עשה.

משה רבנו לקח את משפחתו ורצה לרדת למצרים. בדרך הגיע אליו נחש, ורצה לבלוע את משה או את הילד שלא נימול. ובכל פעם בלע הנחש את משה ופלט אותו, ושוב בלע אותו ושוב פלט אותו, ומשה היה בסכנת מוות. ציפורה הבינה מיד שהכל בסיבת זה שמשה לא מל גם את בנו השני. והיא מיד חיפשה אחר אבן צור, ומלה את הבן השני, ומיד הנחש עזב את משה.

ה' אמר לאברהם אבינו, שעד אותו יום נקרא בשם: "אברם" שמעתה והלאה יקרא שמו: "אברהם", ומי שלא יקרא אותו בשם החדש אברהם, יענש.

לארבעה אנשים ה' החליף את שמם.

הושע-(י)הושע

אברם-אבר(ה)ם

אליה-אליה(ו)

יוסף-(ה)וסף

הושע קיבל אות-י'

אברם קיבל אות-ה'

אליה-קיבל אות ו'

יוסף-קיבל אות ה'

תחברו את האותיות לפי הסדר מלמעלה למטה, ותקבלו את שמו של ה' שהן אותיות הוי"ה.

בזמן שאליהו הנביא היה חי הוא רצה למות. ה' התגלה אליו ושאל אותו, מדוע הוא רוצה למות? אליהו הנביא השיב לו, שהוא רוצה למות, כי עם ישראל עובדים עבודה זרה וכבר לא מקיימים מצוות ברית מילה. ה' לא אוהב שמדברים רע על ישראל.

ה' השיב לו שנכון הוא שעם ישראל חוטאים בעבודה זרה, אבל יש הבטחה שעם ישראל יעשה ברית מילה

ברית מילה

תמיד.

בשעה שיושבים צדיקים בגן עדן ונהנים מזיו השכינה, ומתענגים מחידושי תורה, בכל פעם שיש ברית מילה, ולפעמים ישנם כמה בריתות מילה, אליהו הנביא צריך להתלבש בגוף גשמי ולרדת לעולם הזה, ולהיות נוכח בכל ברית מילה. ולפעמים הוא מפיע בתור ערביה ולפעמים בתור מסכן מקבץ נדבות, והוא נוכח לזמן קצר והולך. ואם יש כמה בריתות, הוא צריך להיות נוכח בכלם.

יש לדעת שכל אדם שמזמינים אותו להיות נוכח בברית מילה, הוא חייב ללכת ולהיות נוכח, וכל זאת כאשר יהודי שם לו הזמנה בידו. אנשים שמגיעים לברית מילה מתוקף הזמנת הורי הילד, בעת שהם נוכחים בברית, הם זוכים שכל עוונותיהם נמחלים להם באותו זמן. אבל אם יבוא אדם שלא הוזמן להשתתף בברית מילה, ואפילו יהיה נוכח בברית, לא יתכפרו לו עוונותיו.

על המצח של כל אדם, רשומים עוונותיו. כאשר מגיע מלאך בסביבת האדם, והוא רואה את רישום העוונות על מיצחו של האדם, הוא רוצה להמיתו. הברית נקראת "ברית-מלח". אדם צריך שתמיד יהיה על שולחנו מלח. ואדם צריך לטבול את הלחם במעט מלח. בגופו של אדם ישנם מלחים. העין הינה היחידה שיכולה להוציא החוצה מלח מגוף האדם, וזאת דרך הדמעות שאדם מוריד.

וכדאי מאוד שכאשר אדם בוכה, הוא יקח את הדמעות וימרח אותם על המצח שלו, וישפשף את מיצחו באותם דמעות, ואז הרושם של העוונות שנוצר על מצחו יעלם, וכן הרבה קיטרוגים יסתלקו מעליו